

NECROLÒGIQUES

ROSALIA GARCIA FERNANDEZ

A l'edat de 81 anys va morir ahir a Girona Rosalia Garcia Fernandez, natural de Berja (Almeria) i resident al carrer Sant Feliu, 49, de Llagostera.

Era vídua de Francisco Martín i tenia un fill: Francesc.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 5 de la tarda, a l'església de Llagostera.

Que descansi en pau.

JOSEP TRIADÓ FERRIS

A l'edat de 73 anys va morir ahir a Girona Josep Triadó Ferris, natural de Alcora (Castelló de la Plana) i resident al carrer del Carme, 41, de Girona.

Estava casat amb Felisa Cezón i tenia 4 fills: Josep, Felisa, Alfred i Lluís.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'església de Vista Alegre de Girona.

Que descansi en pau.

DOLORS POL I BUSQUETS

A l'edat de 71 anys va morir ahir a Girona Dolors Pol i Busquets, natural d'Anglès i resident a Santa Coloma de Farners. Era soltera

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a la capella de la Residència Geriàtrica de Santa Coloma de Farners.

Que descansi en pau.

ANITA CASADEMONT I CRUSET

A l'edat de 60 anys va morir ahir a Figueres, Anita Casademont i Cruset, natural de Figueres i resident al carrer Concòrdia, 13, de Figueres.

Era vídua de Lluís Capella i Novell i tenia dos fills: Xavier i M. Lluïsa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Immaculada de Figueres.

Que descansi en pau.

SERVEI DE NECROLÒGIQUES 21 35 08

Tots els carrers de Girona

La plaça dels Països Catalans

320

La plaça dels Països Catalans no ha existit fins a l'any 1984. Per l'espai que ocupà hi va passar, fins a l'any 1969, la via del carrilet de Sant Feliu. El primer edifici que s'hi va fer fou l'església de sant Josep, l'any 1952, obre de l'arquitecte Joaquim Maria Masramon, i el segon l'escola Normal de Magisteri, el 1964. També hi havia un xalet, enderrocant el febrer de 1984 quan es començava a pensar en la urbanització de la plaça. Aquest xalet, de curiosa arquitectura, quedava situat ben bé al mig de la plaça actual. El juliol de 1972 va obrir-se al trànsit el pont de comunica amb el carrer del Carme. Deu anys abans s'havia fet —segons acord del Ple de 10 de novembre de 1961— el pont només per a vianants que hi ha al costat mateix, i que va substituir les antigues palanques que es feien servir per anar a la font del Rei, situada aproximadament on ara hi ha la plaça.

La caserna de la guàrdia civil hi era des dels anys quaranta i el progressiu poblament del barri de Montilivi anaven transformant l'indret. L'obertura del carrer d'Emili Grahit, a començaments de 1982, just fins on avui hi ha la plaça, van convertir en inajornable la urbanització de la mateixa. La cruïlla dels carrers de la Creu i Emili Grahit amb la carretera que porta a l'estadi del

Girona i a la zona escolar situada al costat esdevingué un punt de gran trànsit que no podia estar més temps sense ordenació. La plaça era la solució.

El primer de febrer de 1984, l'enderrocament d'un xalet situat en el que ara és el centre de la plaça va marcar l'inici del compté endarrerera per a la urbanització. El mes de maig es canalitzava i cobria el tros final del torrent Gornau, en el tros que correspon a la plaça actual i es feia l'esplanació dels terrenys corresponents al costat est de la plaça, prop d'on ja hi havia un bloc de pisos que segons els plans urbanístics ja aprovats tindrà dos germans bessons al costat.

El 30 de juliol el Ple Municipal aprovà el projecte d'urbanització, que de fet ja era redactat de feia anys. El 27 de setembre s'adjudicaven les obres i el 15 d'octubre començaven les obres, després d'haver arribat a acords amb els propietaris dels terrenys afectats.

El mes de març de 1985 ja s'ha pogut obrir al trànsit, tot i que manca encara una segona fase d'obres destinaers a l'embelliment de la plaça. Al mig s'hi vol posar un brollador i a la part inferior, entre la caserna de la guàrdia civil i l'Onyar, s'hi condicionarà una gran zona enjardinada. Cal també, encara, plantar

arbres i fer una completa regulació semafòrica. No s'ha fet cap acte oficial d'inauguració.

Un dels carrils d'accés a la plaça, el que prové de l'avinguda Lluís Pericot, roman inutilitzat a causa de l'existència d'un edifici que barra al pas. Es tracta d'un centre terapèutic per a tòxicomans per al qual les institucions que el sostenen estan buscant un nou emplaçament.

El nom li fou atorgat pel Ple Municipal del 30 de juliol de 1984, sens dubte com a conseqüència lògica del fet d'haver batejat amb el nom d'Europa la plaça situada a l'altre extrem del carrer d'Emili grahit. En donar aquest nom a la plaça, l'Ajuntament socialista assumia oficialment el concepte, polèmic en els seus aspectes polítics, de Països Catalans o territoris dels estats espanyol, francès i italià que havien estat units políticament en determinats moments de la història i que conserven encara una llengua i uns trets culturals comuns.

J. Fabre

AIRE CONDICIONAT SAYTO S.A. Tel. 20 76 13 - 21 63 66 C/. Marquès Caldes de Montbui, 79-81 GIRONA

Agrada. Dóna plaer. I relaxa. Serà pecat?